

Resumé

Ve své diplomové práci jsem se zabývala, jak je již patrné z jejího názvu, institutem spotřebitelského úvěru a jeho zajištění ručením. Východiskem mi byla nová právní úprava, neboť zákon o spotřebitelském úvěru nabyl účinnosti ke dni 1.1.2011.

Cílem této diplomové práce je seznámit jejího čtenáře s touto právní úpravou spotřebitelského úvěru, poukázat na její nedostatky, a uvést ji ve spojitosti s pro ni typickým zajišťovacím institutem, ručením, čímž by měl čtenář získat celistvý a jasný přehled dané problematiky.

Diplomová práce je členěna do devíti kapitol. V první z nich je popsán smluvní vztah, který je smlouvě o spotřebitelském úvěru spolu se smlouvou o půjčce nejbližší, a to smlouva o úvěru. Jsou vysvětleny podstatné náležitosti vzniku úvěrové smlouvy, její porovnání právě se smlouvou o půjčce podle občanského zákoníku, dále její obsah a zánik.

V následující kapitole popisují historii samotného spotřebitelského úvěru, a to jak na území tuzemském, tak evropském. Důraz je kladen na vývoj směrnic Evropských společenství a posléze Evropské unie, neboť tato oblast je pro spotřebitelské úvěry klíčové.

Dále se zabývám popisem základních pojmů obsažených v zákonu o spotřebitelském úvěru, kterými jsou spotřebitel, věřitel, zprostředkovatel a roční procentní sazba nákladů. Výklad těchto pojmů jsem zařadila před vymezení věcné působnosti zákona o spotřebitelském úvěru, neboť v této kapitole již s nimi pracuji a podle mého názoru by právní úprava měla být v tomto smyslu také upravena systematictěji.

Následující kapitola je věnována úpravě informační povinnosti zprostředkovatele a rozsahu informací uváděných v reklamě, neboť právě tyto dva způsoby považuji za první kontakt spotřebitele s daným typem spotřebitelského úvěru.

Šestá kapitola je neobsáhlejší z důvodu vymezení povinností věřitele, který je na základě zákonné úpravy zatížen oproti spotřebiteli téměř až v rozporu s rovností smluvních stran. Zahrnuje rozsah poskytnutí před smluvních informací, dále informace nutné uvést ve smlouvě. Další z povinností je posoudit úvěruschopnost spotřebitele. Za nedodržení každé z těchto povinností hrozí věřiteli pokuta až do výše 5.000.000,-Kč, neboť se dopustí jednoho či více ze správních deliktů vymezených v posledních ustanoveních zákona o spotřebitelském úvěru. Podrobnějšímu výkladu této problematiky je věnována osmá kapitola této diplomové práce.

Po vymezení povinností věřitele jsem se zabývala možnostmi ukončení smluvního vztahu. Zákon o spotřebitelském úvěru zmiňuje tři způsoby, kterými jsou odstoupení od smlouvy, její výpověď a předčasné splacení.

Poslední část své diplomové práce věnovala zajištění spotřebitelského ručením. Podstatnými body této části je uvedení důvodů, proč jsem si vybrala právě tento zajišťovací institut, jakým právním předpisem se bude tento zajišťovací vztah řídit a úpravě ručení samotného, tedy jeho vznikem, obsahem a zánikem.

V této diplomové práci jsem kombinovala různé metody zpracování dané problematiky, neboť vzhledem ke krátké době účinnosti zákona o spotřebitelském úvěru a v důsledku toho zatímní absenci judikatury, nelze, vyjma poukázání na nedostatky této právní úpravy, ať již v textu nebo v závěru diplomové práce, toto téma zatím pojmout jiným způsobem.

Ohledně zákona o spotřebitelském úvěru bude možné vést větší a hlubší polemiku až od jeho účinnosti uplyne delší doba a jeho jednotlivými ustanoveními se budou zabývat jak obecné soudy, tak Ústavní soud.